ANDMEKAITSE INSPEKTSIOON

ETTEKIRJUTUS-HOIATUS
isikuandmete kaitse asjas nr 2.1-1/25/972-2107-16

Ettekirjutuse tegija	Andmekaitse Inspektsiooni jurist Kaire Jürgenstein
Ettekirjutuse tegemise aeg ja koht	13.02.2026 Tallinnas
Ettekirjutuse adressaat – isikuandmete töötleja	AS Õhtuleht Kirjastus (10678223) e-posti aadress: ametlik@ohtuleht.ee aadress: Harju maakond, Tallinn, Kesklinna linnaosa, Narva mnt 13, 10151
Isikuandmete töötleja vastutav isik	juhatuse liikmed

RESOLUTSIOON

Isikuandmete kaitse seaduse (IKS) § 56 lg 1 ning isikuandmete kaitse üldmääruse (IKÜM) artikli 58 lg 2 punktide c ja g alusel teeb Andmekaitse Inspektsioon täitmiseks kohustusliku ettekirjutuse:

- **eemaldada ettekirjutus-hoiatuse faktiliste asjaolude peatükis nimetatud AS Õhtuleht Kirjastuse väljaandes avaldatud artiklitest […] fotod ja nimi või asendada nimi initsiaalide või tähemärkidega.**

Andmekaitse Inspektsioon määrab ettekirjutuse täitmise tähtajaks 27.02.2026. Ettekirjutuse täitmisest teatada hiljemalt selleks tähtajaks Andmekaitse Inspektsiooni e-posti aadressil info@aki.ee.

VAIDLUSTAMISVIIDE

Käesoleva ettekirjutuse saab vaidlustada 30 päeva jooksul, esitades kas:
- haldusmenetluse seaduse kohase vaide Andmekaitse Inspektsiooni peadirektorile või
- halduskohtumenetluse seadustiku kohase kaebuse halduskohtusse (sel juhul ei saa enam samas asjas vaiet läbi vaadata).

Ettekirjutuse vaidlustamine ei peata selle täitmise kohustust ega täitmiseks vajalike abinõude rakendamist.

SUNNIRAHA HOIATUS

Kui ettekirjutus on jäetud määratud tähtajaks täitmata, määrab Andmekaitse Inspektsioon ettekirjutuse adressaadile isikuandmete kaitse seaduse § 60 alusel:

Sunniraha 200 eurot iga artikliga seotud rikkumise eest.

Sunniraha võib määrata korduvalt, kuni ettekirjutus on täidetud. Kui adressaat ei tasu sunniraha, edastatakse see kohtutäiturile täitemenetluse alustamiseks. Sel juhul lisanduvad sunnirahale kohtutäituri tasu ja muud täitekulud.

VÄÄRTEOKARISTUSE HOIATUS

Isikuandmete kaitse üldmääruse art 58 lg 2 kohase ettekirjutuse täitmata jätmise eest võidakse algatada väärteomenetlus isikuandmete kaitse seaduse § 69 tunnustel. Väärteo kohtuväline menetleja on Andmekaitse Inspektsioon.

FAKTILISED ASJAOLUD

Andmekaitse Inspektsiooni (AKI) menetluses on /…/ (edaspidi kaebaja) kaebus seoses tema isikuandmete töötlemisega AS-i Õhtuleht Kirjastus (edaspidi Õhtuleht) poolt meediaväljaande erinevates artiklites. Kaebaja hinnangul ei ole artiklid enam ajakohased, loovad tema isikust vale ettekujutuse, rikuvad tema mainet ja elukvaliteeti. Kaebaja pöördus andmetöötleja poole IKÜM artikkel 17 taotlusega, kuid andmetöötleja keeldus artiklitest isikuandmeid eemaldamast. Kaebaja pöördus AKI poole soovides oma fotode eemaldamist alltoodud artiklitest ning nime asendamist pseudonüümi või tähemärkidega.

Kõnealused artiklid (edaspidi Õhtulehe artiklid):
/…/
Andmekaitse Inspektsioon alustas isikuandmete kaitse seaduse § 56 lg 3 p 8 alusel järelevalvemenetluse. Järelevalvemenetluse käigus saatis AKI 30.05.2025 Õhtuleht Kirjastus AS-ile ettepaneku ja järelepärimise, soovides põhjendusi ja selgitust, millisel õiguslikul alusel kaebaja isikuandmeid töödeldakse ja jätkuvalt avaldatakse. Järelepärimisele vastas andmetöötleja 19.09.2025, milles esitas omapoolse seisukoha andmetöötluse õiguspärasusest.

ISIKUANDMETE TÖÖTLEJA SELGITUS:

AS Õhtuleht Kirjastus jäi oma vastuskirjas varasemalt kaebajale esitatud põhjenduste juurde, mille kohaselt ajakirjandusvabadust ja kaebaja õigust olla unustatud omavahel kaaludes ei ole proportsionaalne artiklite sisu muutmine ega nende anonüümseks tegemine.

Andmetöötleja hinnangul on praeguse ettepaneku koostamisel pööratud liialt suurt tähelepanu kaebaja eraelu puutumatusele. Samas on jäetud arvestamata Euroopa Inimõiguste Konventsiooni artikli 10 ning Eesti Vabariigi põhiseaduse § 45 sätestatud sõna- ja teabevabaduse põhimõtted ning olulised kaalutlused, mis puudutavad meediaväljaannete arhiivide terviklikkuse säilitamist.

Artiklid käsitlevad /…/ mis puudutab /…/ ning omab jätkuvalt olulist teabeväärtust ehk on ka tänapäeval avalikkuse huvides. Avaliku huvi jätkumist kinnitab nii kaebajat käsitlevate artiklite suur hulk kui ka pikaajaline kajastus mitmes väljaandes.

Samuti märgib andmetöötleja, et kaebaja osas Õhtulehes kajastatud EIK-i otsus on avalikult ligipääsetav ja kaebaja isikuandmed on seal jätkuvalt alles (st kaebaja ei ole taotlenud nende eemaldamist või ei ole seda põhjendatuks peetud), mis omakorda kinnitab kaebaja isikustatud käsitlemise vajalikkust ja tema seostamist /…/ ning jätkuvat avalikku huvi tema isiku ja teema vastu. Lisaks kinnitab avalikku huvi asjaolu, et kaebaja isikuandmeid sisaldav Riigikohtu kriminaalkolleegiumi määrus /…/ on endiselt avalikult kättesaadav.

Avalikku huvi kaebaja isikuandmete jätkuva avaldamise vastu kinnitab tema tegutsemine /…/ mille osutajate suhtes on ühiskonnas kõrgendatud usaldus. /…/ isiku poolt on avalikkuse jaoks oluline ja püsiva väärtusega teave, mida tuleb säilitada pressiarhiivides, kuna see /…/. Seda seisukohta toetavad nii meediaväljaannete andmekäitluse juhendid kui ka /…/, mis seob /…/

Ühtlasi leiab Õhtuleht Kirjastus AS, et viimastel aastatel on kaebaja end teadlikult asetanud avalikkuse tähelepanu alla, /…/ mis on leidnud laialdast kajastust ning loonud vastupidise efekti tema soovile jääda tähelepanust eemale.

Ajakirjanduseetika kohaselt on kaebaja isikuandmete avaldamine samuti põhjendatud, kuna teema on jätkuvalt avalikes huvides, puudutab /…/, ilma et oleks rikutud tema eraelu puutumatust. Pressinõukogu on varasemate sarnaste artiklite puhul heaks kiitnud nende ajakirjanduseetika alase vastavuse.

Andmetöötleja hinnangul ei ületa artiklite avaldamine kaebaja õiguste piire, kuna avaldatud andmed puudutavad ainult avalikku huvi pakkuvat teavet /…/ ametikoha ja varaliste huvide kohta, eraelu detaile ei avaldatud ning kaebaja ise on meediaga suhelnud, mistõttu tema nõue andmete kustutamiseks ei ole proportsionaalne. Artiklid kajastavad kaebaja /…/,, mis on avalikes huvides olulised ja püsiva teabeväärtusega, ning nende kättesaadavus on kaitstud ajakirjandusvabadusega. Kuigi artiklid on avaldatud peamiselt aastatel /…/, on teema jätkuvalt avalikes huvides, arvestades ühiskonna vajadust objektiivse teabe järele, ning ajakirjandusel on lai otsustusvabadus avaliku huvi puudutava teabe käsitlemisel. Kaebaja väited töö- ja eraelu kahjustuse kohta on tõendamata ning tema /…/, mis tähendab, et artiklite eemaldamine ei takistaks tema mineviku kohta teabe saamist.

Artiklid on alates avaldamisest digitaalselt kättesaadavad ning otsingumootorite kaudu leitavad, mis tagab ühiskonnale jätkuva juurdepääsu avalikkuse huvi pakkuvale teabele ilma uute töötlemistoiminguteta. Pressiarhiivide muutmine või kustutamine kahjustaks sõna- ja ajakirjandusvabadust, mõjutades nende terviklikkust ja usaldusväärsust, ning kaebaja ei ole andmetöötleja hinnangul esitanud ülekaalukat eesmärki, mis õigustaks tema isikuandmete eemaldamist artiklitest.

Õhtuleht rõhutab, et kaebaja tegelik probleem seisneb artiklite otsingumootorite kaudu leitavuses, mitte pressiarhiivi enda olemasolus. Digitaalsed arhiivid muudavad juba avaldatud andmed kättesaadavaks ning kaebaja eesmärk nende kustutamiseks ei ole proportsionaalne. Samas pakub Õhtuleht võimaliku kompromissina välja deindekseerimise, mis tagaks, et kaebaja artiklid ei oleks otsingutulemuste kaudu lihtsasti leitavad, säilitades samal ajal pressiarhiivide terviklikkuse ja ajakirjandusvabaduse.

Õhtulehe hinnangul ei arvestanud Tallinna Halduskohus otsuses /…/, kõiki asjakohaseid õigusi ja tõendeid, kuna ERR jäeti menetlusest välja, sõna- ja ajakirjandusvabaduse kaitset ei kaalutud ning avaliku huvi puudumist puudutav järeldus tehti puudulikus menetluses ilma konkureerivaid põhiõigusi tasakaalustamata. Andmetöötleja leiab, et sobiv ja proportsionaalne lahendus kaebaja taotlusele on artiklite deindekseerimine, mis tasakaalustab tema privaatsuse huvi ja avalikkuse õiguse saada teavet, piirab artiklite otsingumootorites leitavust, säilitades samal ajal ajakirjandusvabaduse ja pressiarhiivide terviklikkuse, ning mida EIK-i *Hurbain vs Belgia* otsuse põhimõtted samuti toetavad.

ANDMEKAITSE INSPEKTSIOONI PÕHJENDUSED:

1. Isikuandmeteks on igasugune teave tuvastatud või tuvastatava füüsilise isiku kohta; tuvastatav füüsiline isik on isik, keda saab otseselt või kaudselt tuvastada ühe või mitme identifitseerimistunnuse põhjal (IKÜM art 4 p 1), antud juhul kaebaja nimi ja foto. Isikuandmete avalikustamine meediaväljaandes on isikuandmete töötlemine (IKÜM art 4 lg 2). Isikuandmete töötlemise nõuded kehtestab eelkõige IKÜM, mille artikkel 5 sätestab isikuandmete töötlemise põhimõtted, sh seaduslikkuse põhimõtte.

2. Vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 5 lg 1 punktidele b ja c tohib isikuandmeid töödelda vaid selgelt määratletud ja õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks ning neid ei tohi kasutada viisil, mis ei ole nende algse eesmärgiga kooskõlas. Ajakirjanduse põhifunktsioon on

avalikkuse informeerimine[1] ehk antud juhul avalikkuse teavitamine /…/,. Kui meedia on isikuandmed avalikustanud algselt kindla ja õiguspärase eesmärgi nimel, tuleb aja möödudes ja andmesubjekti taotlusel nende jätkuva avalikustamise õiguspärasust uuesti hinnata, et teha kindlaks, kas avalikustamine on ka edaspidi vajalik ning proportsionaalne algse eesmärgi täitmiseks.[2] Kui seda eesmärki saab täita vähesemate andmete töötlemisega, nagu anonüümseks muutmisega, tuleb seda eelistada, et mitte sekkuda isiku õigustesse rohkem, kui on vajalik.[3]

3. IKÜM art 17 sätestab õiguse andmete kustutamisele („õigus olla unustatud"). Selle artikli lõike 1 kohaselt on andmesubjektil õigus nõuda, et vastutav töötleja kustutaks põhjendamatu viivituseta teda puudutavad isikuandmed ja vastutav töötleja on kohustatud kustutama isikuandmed põhjendamatu viivituseta, mh kui isikuandmeid ei ole enam vaja sellel eesmärgil, millega seoses need on kogutud või muul viisil töödeldud (punkti a). IKÜM art 17 lg 3 p a kohaselt ei kohaldata art 17 lg-t 1 sel määral, mil isikuandmete töötlemine on vajalik mh sõna- ja teabevabaduse õiguse teostamiseks.[4]

4. Kooskõlas IKÜM art-ga 85 on Eestis kehtestatud erireeglid isikuandmete töötlemiseks ajakirjanduslikel eesmärkidel, mille eesmärk on kaitsta sõna- ja teabevabadust. IKS § 4 kohaselt võib isikuandmeid andmesubjekti nõusolekuta töödelda ajakirjanduslikul eesmärgil, eelkõige avalikustada meedias, kui selleks on avalik huvi ja see on kooskõlas ajakirjanduseetika põhimõtetega. Isikuandmete avalikustamine ei tohi ülemäära kahjustada andmesubjekti õigusi.

5. Tallinna Ringkonnakohtu 28.09.2023 sarnaste asjaoludega otsuses nr 3-21-2590 käsitles kohus IKS § 4 alusel ajakirjanduslikul eesmärgil isiku nõusolekuta isikuandmete avalikustamise lubatavust, tuginedes hiljutisele Euroopa Inimõiguste Kohtu (EIK) 04.07.2023 suurkoja otsusele *Hurbain vs. Belgia*. EIK selgitas, milliseid asjaolusid tuleb arvesse võtta, kui püüda tasakaalustada ühelt poolt isiku õigust olla unustatud veebis ja sellele vastanduvat ajakirjandusvabadust. Kohus leidis, et erinevate võrdväärsete õiguste tasakaalustamisel, mis tuleb teostada veebis arhiveeritud ajakirjandusliku sisu muutmise taotluse kontekstis, peaks arvesse võtma järgmisi kriteeriume:
    1) arhiveeritud teabe laad;
    2) sündmustest ja esialgsest teabe edastamisest möödunud aeg;
    3) tänapäevane huvi teabe vastu;
    4) kas isik, kes taotleb õigust olla unustatud, on hästi tuntud ja tema käitumine pärast sündmuste toimumist;
    5) negatiivsed tagajärjed, mida teabe jätkuv kättesaadavus internetis isikule põhjustab;
    6) teabe kättesaadavuse määr digitaalarhiivis,
    7) teabe kustutamise mõju ajakirjandusvabadusele.

6. Euroopa Kohus on EIK praktikale tuginedes leidnud, et seoses andmete avaldamisega tuleb eraelu puutumatuse õiguse ning sõna- ja teabevabaduse õiguse kaalumisel arvesse võtta mh avaldatud teabe sisu, vormi ning teabe saamise asjaolusid ja teabe paikapidavust.[5]

7. Kaebaja on öelnud, et vaidluse all ei ole, kas AS-l Õhtuleht Kirjastus oli artiklites isikuandmete avaldamiseks õiguslik alus vaid, kas andmetöötlejal on jätkuvalt õiguslik alus isikuandmete edasiseks töötlemiseks arvestades, et kaebaja on esitanud artikkel 17 kohase kustutamistaotluse.

---

[1] Euroopa inimõiguste konventsiooni (EIK) art 10: sõnavabadus hõlmab õigust *saada ja edastada informatsiooni*.
[2] EIK 65599/10; *M.L. ja W.W. vs. Saksamaa* (2018) p 106.
[3] Isikuandmete kaitse seaduse seletuskiri, § 4.
[4] Tallinna Ringkonnakohus 2-23-6477, p 17.1.
[5] EKo 08.12.2022, C-460/20, Google (Déréférencement d'un contenu prétendument inexact), p 60 ja seal viidatud EIK praktika

8. Järgnevalt kujundab AKI oma seisukoha vaidlusalustes artiklites isikuandmete jätkuva avaldamise põhjendatust arvestades punktis 5 nimetatud EIK kriteeriume, IKS § 4 tingimuste täidetust, kogutud tõendeid ja poolte seisukohti, võttes samas arvesse artiklite avaldamisest möödunud aega, artiklite arhiveeritust ja kättesaadavust.

Arhiveeritud teabe laad

9. Vaidlusalused Õhtulehte artiklid kajastavad kaebaja /…/,. Ühtlasi kajastavad artiklid uurimis- ja kohtumenetluse käiku.

10. Õhtuleht on seisukohal, et avalikku huvi toetab artiklite arvukus ja meediakajastuste rohkus erinevates väljaannetes ja meedialehtedel. AKI ei nõustu, et avaliku huvi olemasolu kaebaja isikuandmete vastu tõendab üksnes artiklite suur arv. Asjaolu, et AS Ekspress Grupp koosseisu kuuluvad väljaanded avaldasid vaidlusaluste sündmuste ajal kaebajast rohkelt artikleid, ei tähenda automaatselt ega püsivalt avaliku huvi olemasolu täna, eriti olukorras, kus kaebuse esitaja on taotlenud vaidlusalustest artiklitest foto eemaldamist ja nime asendamist tähemärkide või initsiaalidega. Artiklite rohkus ei ole IKÜM art 17 kohase õiguse hindamisel iseseisev kriteerium, mida kinnitab ka EIK praktika, sh lahend *Hurbain vs Belgia*[6], kus info küllust ei käsitleta avaliku huvi määrava asjaoluna. Delfi artiklite suur arv tuleneb suuresti sellest, et sama sündmust kajastati paralleelselt mitmes Delfi kontserni portaalis, avaldades sisult analoogseid või identseid lugusid, mis ei suurenda sündmuse ühiskondlikku kaalu ega avalikku huvi, vaid üksnes dubleerib teavet.

11. Andmetöötleja on märkinud, et avaldatud teema on ühiskonnas olulist tähtsust omav just kaebaja isiku tõttu, kuivõrd kaebaja /…/ Samuti leidis märkimist kaebaja varasem /…/. AKI möönab, et kuigi käsitletav teema on ühiskonnas oluline, ajalooliselt tähenduslik ja isiku varasem amet eeldas kõrgendatud usaldusväärsust, ei tohi see õigustada isikuandmete avaldamist viisil, mis rikub andmesubjekti õigust eraelu puutumatusele ja õiglasele kohtlemisele veel aastakümneid hiljem. Isikuandmete avaldamine eeldab proportsionaalsuse põhimõtte järgimist ning selget õiguspärast alust, eriti olukorras, kus on möödunud märkimisväärne aeg ja kaebaja isiku vastu on avalik huvi vähenenud.

12. AKI hinnangul peab ajakirjandus niisugustes olukordades, kus aja möödudes on avalik huvi vähenenud ja inimene on esitanud art 17 kustutamise taotluse, põhjalikult kaaluma, kas jätkuv avaldamine on tõepoolest hädavajalik avaliku huvi seisukohalt, kas see võib põhjustada põhjendamatut kahju isikule ning kas andmete avalikustamise eesmärk kaalub üles eraelu kaitse vajaduse. Käesoleval juhul ei nähtu andmetöötleja põhjendusi, et avalikustamise eesmärk kaaluks üles eraelu kaitse vajaduse, mistõttu leiab AKI vaidlusalustes artiklites jätkuv kaebaja isikuandmete avaldamine ei ole nii palju aastaid hiljem enam vajalik.

13. Arhiveeritud teave on isikut kahjustav, kuna see säilitab kaebaja nimelise seose ammu aset leidnud kriminaalmenetlusega olukorras, kus avalik huvi on ajas vähenenud. Artiklite korduv ja paralleelne avaldamine ei suurenda teabe ühiskondlikku kaalu, vaid võimendab ebaproportsionaalselt negatiivset mõju kaebaja eraelule ja mainele, muutes nimelise avaldamise edasise õigustamise põhjendamatuks. AKI ei leia, et kaebaja nime ja pildi säilitamine digiarhiivis on vajalik sündmuse ajaloolise tähtsuse säilitamiseks.

Sündmustest ja esialgsest teabe edastamisest möödunud aeg

14. Kõige vanemad artiklid kaebaja kohta avalikustati hetkeseisuga /…/. aastal ja kõige hilisem u /…/aastal, mis on võrdlemisi pikk aeg. Kaebaja ei vaidlusta seda, et artiklites isikuandmete avalikustamine oli avalikustamise ajal õiguspärane, vaid väidab, et õiguspärane ei ole nende jätkuv avaldamine tema täisnime ja fotodega. Seetõttu on kaebajal tekkinud pärast kogu seda

[6] EIK 57292/16 *Hurbain v Belgium*.

aega õigustatud ootus, et ta saaks osaleda ühiskonnaelus, ilma et peaks kartma jätkuvat tuginemist minevikus toime pandud tegudele.

15. Andmetöötleja hinnangul ei ole avalik huvi teema vastu kadunud arvestades avaldatud teabe laadi ja olulisust ühiskonnas, kuigi esimeste artiklite avaldamisest on möödas /…/aastat. Isegi kui nõustuda, et avalik huvi võib ajas väheneda, siis Õhtuleht on seisukohal, et vähenemine ei ole toimunud määral, mis õigustaks nende artiklite anonüümimist. Avalik huvi /…/ ja selle käigus kaebaja isikuandmete avaldamise vastu on püsiv. Õhtuleht hinnangul täidavad need artiklid seejuures ka tänase seisuga debatti tekitavat eesmärki.

16. AKI möönab, et kuigi avalik huvi /…/vastu võib olla jätkuv, ei ole andmetöötleja põhjendanud konkreetse isiku täisnime ja fotode piiramatut avalikustamist /…/aastat hiljem. Ühiskondliku debati eesmärk küll säilib, kuid ei nähtu põhjendusi, millist ühiskondliku arutelu eesmärki peaks täitma kaebaja jätkuv isikuandmete avaldamine. Aja jooksul on ühiskondlik arusaam ja huvi muutunud, ning samal ajal on kaebajal tekkinud õigustatud ootus rehabilitatsioonile ja osalemisele ühiskonnaelus ilma virtuaalse ajakirjanduse loodud karistusregistrita. Isik ei ole ka hilisemalt avalikkuse huviorbiiti jäänud sarnaste süüdistustega ning on /…/, mistõttu on lõputu avalikustamine ebaproportsionaalne. Avalikkuse õigus teabele on tagatud ka pseudonüümses vormis, mistõttu konkreetse isiku tuvastamist võimaldava info igavene avalik eksponeerimine ei ole enam põhjendatud.

17. AKI märgib, et isikuandmete avalikustamisel tuleb lähtuda põhimõttest, et igal isikul on õigus rehabiliteerumisele ning meedia huvi andmeid avalikustada ei tohi asendada kohtu või muu pädeva asutuse hinnangut[7] ega jätta kõrvale mõistlikku ja tasakaalustatud kaalutlust. Meedia peaks aastaid hiljem lähtuma eraelu toetavast põhimõttest ning eelistama isikuandmete eemaldamist artiklist, et vältida põhjendamatut sekkumist isiku privaatsfääri. Artiklite jätkuv avalikustamine viisil, kus kaebajast on jäetud mulje kui /…/, võib rikkuda andmesubjekti õigusi, kahjustada tema eraelu ja tuua kaasa pöördumatuid tagajärgi. Seega pole põhjendatud ka meedia poolt kohelda isikut tagantjärele süüdlasena. Ajakirjanduse roll ei ole virtuaalse karistusregistri pidamine, otsustades avalikustamise kaudu omavoliliselt karistuse jätkuva kestuse üle, vaid pakkuda avalikku arutelu soodustavat ja ühiskondlikult olulist teavet.

18. AKI leiab, et sündmusest möödunud aeg on piisav unustamisõiguse rakendamiseks ning avaldamisel tuleb tagada isiku õigused rehabilitatsioonile pseudonüümides isikuandmed artiklites.

Tänapäevane avalik huvi isiku ja teabe vastu

19. Avaliku huvi hindamisel on kohtupraktikas leitud, et ajakirjandusel on küll lai otsustusvabadus avalikku huvi puudutavate teemade määratlemisel,[8] kuid ajakirjandusvabadus ei anna absoluutset õigust säilitada isikuandmeid isikustatud kujul määramata ajaks. Kui kajastatavad sündmused ei oma enam tänapäevast ühiskondlikku mõju, tuleb eelistada andmesubjekti põhiõigusi. Avaliku huvi esinemisel tuleb eristada huvi sündmuse ja huvi konkreetse isiku tuvastamise vastu.[9] Isiku nimeline kajastamine on õigustatud üksnes juhul, kui see on vajalik avaliku huvi realiseerimiseks, proportsionaalne ning kooskõlas eeskätt õigusega eraelu puutumatusele.[10]

20. Avaliku huvi ülekaalukus tuleb kindlaks teha konkreetse juhu asjaolude põhjal, võrreldes andmete avaldamise kasuks rääkivaid asjaolusid tagajärgedega, mida isikule põhjustatakse.

---

[7] /.../

[8] Riigikohtu 23.03.2016 otsus haldusasjas nr 3-3-1-85-15, p 23; EIK otsus *Hurbain vs. Belgia* (p-d 100–104 ja seal viidatud kohtupraktika)

[9] EIK 48534/10 ja 19532/15; *Rodina vs Latvia* p 126.

[10] Inglismaa ja Walesi kõrgem kohus (Tsiviilasjade kolleegium): [2018] EWHC 799 (QB). *NT1 ja NT2 vs. Ühendkuningriik (2018)* p 223.

Selline kaalumine on vajalik, et vältida olukordi, kus isikuandmete (sh nime või foto) avaldamine ei anna olulist panust avalikku debatti, kuid riivab põhjendamatult isiku õigusi. Seejuures tuleb hinnata ka seda, kas õigust olla unustatud taotlev isik on avalikkuses tuntud ning milline on olnud tema käitumine pärast kõnealuste sündmuste asetleidmist, mida käesolevas alapunktis eraldi analüüsitakse.

21. Õhtulehe artiklid kajastavad kaebaja /…/. Kaebaja ei ole viimase /…/aasta jooksul olnud avalikkuse huviorbiidis, ei ole üldsusele tuntud, /…/, kohandanud oma elu tavapärase ühiskonnaelu raamidesse ning /…/. Seetõttu ei teeni kaebaja nime ja fotode jätkuv avalik kättesaadavus enam avalikku huvi, vaid takistab põhjendamatult tema õigust rehabilitatsioonile ja eraelule. Kui huvi sündmuse kui sellise vastu võib püsida, ei laiene see enam konkreetse isiku isikustatud kajastamisele.

22. AKI märgib, et on ekslik rõhutada üksnes artiklite teema algset avalikku huvi, hindamata selle huvi intensiivsust tänasel päeval. EIK ja Eesti kohtupraktika kohaselt ei ole määrav see, kas teema oli avaldamise hetkel avaliku huviga kaetud, vaid kas isikustatud kujul andmete säilitamine on õigustatud ka aastaid või aastakümneid hiljem. Aja möödumine, kaebaja /…/vähendavad objektiivselt avaliku huvi kaalu ning suurendavad eraelu riive intensiivsust. [11]

23. Õhtulehe seisukoht jätab liialt kõrvale isikuandmete kaitse dünaamilise olemuse ning õiguse olla unustatud eesmärgi, taandades kaalumise sisuliselt sellele, kas teema on kunagi olnud avaliku huviga kaetud. Selline lähenemine ei ole kooskõlas EIÕK, IKÜM-i ega EIK-i praktikaga, mis nõuab konkreetset, ajas muutuvat ja proportsionaalset huvide kaalumist iga üksikjuhtumi asjaolusid arvestades.

24. Juhime andmetöötleja tähelepanu, et avaliku huvi automaatseks kinnituseks ei saa pidada asjaolu, et EIK-i ja Riigikohtu lahendid on avalikult kättesaadavad. Kohtulahendite avalikkus tuleneb eriregulatsioonist ja õigusemõistmise läbipaistvuse põhimõttest ega tähenda, et meediaväljaannetel oleks piiramatu õigus samu andmeid ajakirjanduslikes arhiivides isikustatud kujul tähtajatult esile tõsta. Kohtulahendite olemasolu ei asenda meedia enda kohustust hinnata isikuandmete töötlemise vajalikkust ja proportsionaalsust.

25. Ühtlasi ei saa kaebaja /…/ käsitleda iseenesest loobumisena eraelu puutumatuse kaitsest. Õigus pöörduda kohtusse ja kaitsta oma õigusi (sh ka au ja hea nime kaitseks) on põhiseaduslik õigus ning selle kasutamist ei saa automaatselt tõlgendada kui teadlikku soovi olla avaliku tähelepanu all või õigustusena varasemate isikuandmete piiramatuks levitamiseks. Selline käsitlus looks ohtliku pretsedendi, kus õiguskaitsevahendite kasutamine pööratakse isiku kahjuks ning eraelu puutumatus muutuks tingimuslikuks ja sõltuvaks sellest, kas isik julgeb oma põhiõigusi aktiivselt kaitsta.

26. Samuti ei ole AKI hinnangul põhjendatud andmetöötleja seisukoht, et kaebaja /…/ õigustab tema isikuandmete piiramata avaldamist määramata ajaks. Kuigi /…/ ei tähenda see eluaegset avalikku „äramärkimist“, eriti olukorras, kus kaebaja ei tegutse enam samal ametialal. Õigus olla unustatud on suunatud just sellele, et isik ei jääks lõputult seotuks minevikus toime pandud rikkumistega, kui selleks puudub tänapäevane ja konkreetne avalik huvi.

27. Võttes arvesse, et sündmused toimusid /…/aasta tagasi võib avalik huvi antud juhul teo vastu püsida, kuid isiku vastu on avalik huvi vähenenud. Seda eelkõige põhjusel, et kaebaja ei ole viimasel ajal olnud avalikkuse huviorbiidis ega oma käitumisega enda vastu huvi äratanud. [12] Puuduvad asjaolud, mis viitaksid, et tema tegevus mõjutaks ühiskonda laiemalt või puudutaks

[11] /.../

[12] *Axel Springer AG vs. Saksamaa*, p 89−95 ja *Von Hannover vs. Saksamaa (nr 2),* p-d 108−113; ja neile järgnenud lahendid *Küchl vs. Austria*, 4.12.2012, nr 51151/06, p 67; *Von Hannover vs. Saksamaa (nr 3),* 19.09.2013, nr 8772/10, p 46; *Print Zeitungsverlag GmbH vs. Austria*, 10.10.2013, nr 26547/07, p 33; *Ristamäki ja Korvola vs. Soome,* 29.10.2013, nr 66456/09, p 48; EIK 57292/16 *Hurbain vs Belgia*; /.../; Tallinna Ringkonnakohus 3-21-2590.

avalikkuse õigust saada teavet oluliste ühiskondlike arengute kohta. Isiku käitumine viitab sellele, et ta ei soovi olla meediakajastuste objektiks.[13] AKI on seisukohal, et kaebaja ei ole tänapäeval enam avaliku elu tegelane ega täida rolli, mis seaks ta püsivalt avalikkuse huvi alla, ning seda seisukohta toetavad nii Euroopa Kohtu praktika kui ka siseriikliku kohtu seisukohad.[14] Järelikult on unustamisõiguse rakendamine põhjendatud. Isikuandmete eemaldamine või anonüümimine ei kahjusta ajakirjanduslikku käsitlust ega ajaloolise mälu säilimist, vaid loob õiguspärase ja proportsionaalse tasakaalu avaliku huvi ning kaebaja põhiõiguste vahel.[15]

28. AKI hinnangul ei ole AS Õhtuleht Kirjastus kui andmetöötleja esitanud piisavaid ja veenvaid argumente selle kohta, miks kaebaja isikuandmete avalikustamine/…/aasta möödunud sündmuste kontekstis teeniks avalikkuse huvi. Eelnevat arvesse võttes on antud juhul avalik huvi kaebaja isiku vastu märkimisväärselt vähenenud ning ei kaalu üles riivet eraelule.

Negatiivsed tagajärjed, mida teabe jätkuv kättesaadavus internetis isikule põhjustab

29. Isikuandmed kuuluvad eranditult eraelu kaitse alla, kuid eraelu puutumatuse õigus ei ole piiramatu ega absoluutne. Eraelu puutumatust tuleb tasakaalustada teiste isikute õiguste ning sõnavabaduse kaitsega, mis võib teatud juhtudel õigustada teabe avaldamist. IKS §-is 4, kui sätestatud ajakirjandusliku erisuse olemus seisneb isikuandmete kaitse kaudu tasakaalu leidmises kahe põhiõiguse vahel: sõnavabadus *versus* õigus eraelu kaitsele. Andmesubjekti õiguste kaitse on ajakirjandusliku eesmärgi puhul väiksem ning ajakirjanduslikul eesmärgil isikuandmete töötleja peab analüüsima, kas töötlemisega ei kaasne ülemäärast andmesubjekti õiguste ja vabaduste kahjustamist. Kui andmesubjekti õiguste ja vabaduste kahjustamine esineb, kuid see ei ole ülemäärane, on lubatud isikuandmeid töödelda.

30. Lisaks tuleb arvestada, et andmetöötlejal lasub kohustus tagada, et isikuandmete töötlemine oleks seaduslik, õiglane ja läbipaistev (IKÜM art 5 lg 1 p a), ning avalik huvi sündmuse vastu ei saa automaatselt üles kaaluda üksikisiku õigusi ja vabadusi, eriti kui puudub selge vajadus konkreetse isiku tuvastatavate andmete avalikustamiseks.

31. Kaebaja on välja toonud, et artiklite tõttu /…/. Andmetöötleja hinnangul on kaebaja /…/ argument otsitud ja ei ole veenev. Kaebaja on end ise oma käitumisega asetanud olukorda, mis tema /…/. Andmetöötleja hinnangul ei ole artiklite kajastusel nii suur roll kaebaja eraelus, et see mõjutaks /…/.

32. AKI leiab, et on eluliselt usutav, et artiklite kajastus otseselt mõjutada kaebaja /…/. /…/olemasolu ei pruugi alati olla tõendatav kuna selliste kahjude olemus ongi sageli kaudne, kumulatiivne ja pikaajaline. Asjaolu, et kaebaja /…/kajastuvad avalikes kohtulahendites, ei muuda põhjendatuks nende korduvat ja prominentset esiletõstmist meediaartiklites, eriti olukorras, kus need on otsingumootorite kaudu hõlpsasti leitavad ja mõjutavad kaebaja igapäevast sotsiaalset ja professionaalset toimetulekut oluliselt rohkem kui formaalne ligipääs kohtulahenditele. Avalike kohtulahendite olemasolu ei ole ka samastatav ajakirjandusliku töötlemise ulatuse ja mõjuga: meediakajastus on oma iseloomult laiemalt leviv, emotsionaalsem ja püsivam ning kujundab avalikku kuvandit märksa intensiivsemalt kui kohtulahendite passiivne kättesaadavus. Seetõttu ei saa väita, et artiklite deindekseerimine, kuid jätkuv avalikustamine vähendaks tegelikku mõju kaebaja eraelule viidates, et tema eraelu riive oleks seetõttu olemuslikult välistatud või ebaoluline. Seega leiab AKI, et eluliselt usutavad vaidlusalustes artiklites kajastatud asjaolud ja sündmused võivad olla takistavaks teguriks /…/

[13] **/.../**
[14] *Hurbain vs Belgia*; **/.../**
[15] *Hurbain vs Belgium*, p 161, 249, 255.

33. Kaebaja väitel mõjutab artiklite jätkuv isikustatud kujul kättesaadavus ka tema lapsi ja pereelu. Kaebaja sarnaseid artikleid teises meediaväljaandes analüüsinud kohtuvaidluses juhtis kohus[16] ülemäärase kahjustamise valguses tähelepanu faktile, et kui isikul on lapsed, siis tuleb kaaluda ajakirjanduses avaldatava mõju lastele. Kaebajal /…/keda avaldatavad artiklid mõjutavad negatiivselt. Kohtu seisukohalt võib lapse vanema osas vananenud informatsiooni tänapäevasesse konteksti rebimine hiljem kahjustada tema võimalusi kandideerida ülikoolidesse ja leida sobivat tööd. Sõltumata sellest, kas ajakirjandusel on põhjendatud õigus kajastada /…/avaliku huvi põhjendusel, puudub ajakirjandusel õigus siduda isiku uut identiteeti tema kustunud karistusega ja süüks pandud tegudega. Nagu ka kohus on sarnases asjas leidnud, et võimaliku avaliku huvi olemasolu ei põhjenda rehabiliteeritud isiku õiguste riivet ja ajakirjandusele jääb vabadus kajastada isikule süüks pandud tegusid ainult nii, et neid ei oleks võimalik seostada isiku uue identiteediga.[17]

    AKI nõustub antud asjas kohtuga, et artiklite jätkuv kättesaadavus AS-i Õhtuleht Kirjastus digitaalarhiivis riivab kaebaja õigust eraelule ebaproportsionaalselt, kuivõrd see mõjutab otseselt tema /…/ning kahjustab /…/. Aja möödudes on avalik huvi vaidlusaluste sündmuste vastu hääbunud, mistõttu ei ole põhjendatud isiku uue identiteedi sidumine varasemate süüdistustega.

34. Andmetöötleja hinnangul on kaebaja taotlus artiklitest andmete eemaldamiseks ülemäära piirav meede ajakirjanduse jaoks. Meedia leiab, et arhiivist andmesubjekti nime eemaldamine lõhub artikleid kui tervikuid ning nimede eemaldamine ja sellega informatsiooni keerulisem ligipääsetavus kujutab endast samuti väljendusvabaduse riivet.

35. AKI rõhutab, et kaebaja ei soovi artiklite eemaldamist tervikuna (või nn ajaloo ümberkirjutamist), vaid isikuandmete töötlemise lõpetamist ehk oma andmete eemaldamist alltoodud artiklitest ning nime asendamist pseudonüümi või tähemärkidega. Kui ajakirjandus kasutab digiarhiive, tuleks tagada, et see ei muudaks isiku mainele või eraelu puutumatusele tekitatud kahju ülemääraseks või pidevaks. Seetõttu tuleb teabe avaldamisel alati hoolikalt arvestada proportsionaalsuse ja kahju minimeerimise põhimõtteid. Artiklid, mis keskenduvad vananenud info väljatoomisele, kuid ei sisalda piisavat tasakaalu isiku eraelu kaitse tagamiseks, viivad paratamatult põhjendamatu eraelu riivamiseni.

36. AKI märgib, et kuigi ajakirjanduse eesmärk on ajaloolise huvi säilitamine, ei õigusta see isikuandmete avaldamist määramata ajaks, eriti kui see sisaldab isikuandmete avalikustamist, mis kahjustab isiku privaatsust ja väärikust. Euroopa Kohtu praktika rõhutab, et õigust olla unustatud tuleb tasakaalustada sõnavabadusega ning ajaga väheneb avaliku huvi ulatus. Kui teave on muutunud ajakohatuks või sisaldab eksitavaid väiteid, ei ole selle isikustatud kujul jätkuv avalikustamine põhjendatud. Käesoleval juhul ei kaalu sõnavabadus üles isiku õigust olla unustatud.

37. Oluline on ka asjaolu, et artiklid on kättesaadavad internetis, seega toimub kaebaja isikuandmete avalikustamine piiramatule hulgale inimestele, mistõttu tuleb arvesse võtta, et elektrooniliselt kättesaadav materjal jõuab suurema isikute ringini. Internetis pikaaegselt andmete avalikustamine suurendab inimeste haavatavust, kuna antud keskkond on kohati kontrollimatu ning ei ole võimalik tuvastada, kes on isikuandmetega seotud teabe saanud ja mida selle teabega edasi tehakse.

38. Arvestades eelnimetatud asjaolusid on AKI hinnangul kaebaja isikuandmete avaldamisega kaasnenud eraelu riive ebaproportsionaalselt suur võrreldes taotletava eesmärgi tähtsusega. /…/teemalist artiklit saab kajastada ka ilma konkreetse isiku isikuandmete avaldamiseta ning isiku õigusi ülemäära riivamata. Vaidlusalustes artiklites isikuandmete avaldamine tõi kaasa

[16] /.../
[17] /.../

kaebaja, kui eraisiku asetamise nn avalikku häbiposti. Kokkuvõttes leiab AKI, et kaebaja õigusi on artiklites isikuandmete avaldamisega ülemäära kahjustatud.

Teabe kättesaadavuse määr digitaalarhiivis ja teabe kustutamise mõju

39. Artiklid, mis kajastavad kaebaja kohta esitatud väiteid, on igale inimesele tasuta ja piiranguteta kättesaadavad nii otsingumootorite kaudu kui väljaannete digiarhiivis, mis tähendab, et teave on igaühele hõlpsasti ligipääsetav. Seda tuleb arvestada, sest sellises kontekstis kahjustab teabe hõlbus levitamine ja ligipääs kaebaja õigusi, sealhulgas tema mainet ja privaatsust. EIK on *Hurbain vs. Belgia* lahendi p-s 116 selgitanud, et digitaalarhiividel on isikutele oluliselt suurem eraeluline mõju kui paberarhiividel. Ka Õhtulehe veebilehelt on võimalik isikuandmed leida vaid paari klikiga, eriti arvestades, et artiklid on igaühele tasuta ja piiranguteta kättesaadavad.

40. Digitaalsete arhiivide eripära tõttu on seal talletatud teave kergesti leitav, pidevalt kättesaadav ja korduvkasutatav. See tähendab, et isegi ammu avaldatud artiklid võivad igal ajal taas esile kerkida ning kahjustada inimese eraelu luues olukorra, kus mainekahju ei ole ajaliselt piiratud. Otsingumootorite ja algoritmide kaudu võimendub see mõju veelgi, kuna vananenud ja sensatsioonilise sisuga lood tõstetakse sageli esile, mis toob kaasa korduva ja süveneva riive. Antud olukorras tuleb tasakaalustada avalikkuse õigus teabele ja ajakirjandusvabadus ühelt poolt ning isiku õigused privaatsusele teiselt poolt. Avalikkuse huvi sündmuse vastu ei eelda tingimata konkreetse isiku nime igavest avaldamist, eriti kui karistus on ammu kantud, süüdistused on vananenud ja ka kohus on rakendanud kohtuasjas anonüümimist.

41. Asjaolude pinnalt ei saa nõustuda väitega, et artiklite anonüümseks muutmine või sisu kohandamine oleks iseenesest ebaproportsionaalne sekkumine ajakirjandusvabadusse. Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika kohaselt ei ole sõna- ja teabevabadus absoluutne ning seda tuleb alati kaaluda koos EIÕK artiklist 8 tuleneva eraelu ja isikuandmete kaitsega. Ainuüksi viide pressiarhiivide terviklikkusele ei vabasta meediat kohustusest hinnata, kas isikuandmete jätkuv avaldamine on konkreetsetel asjaoludel endiselt vajalik ja põhjendatud.

42. **AKI leiab, et pseudonüümimine võimaldab säilitada teabe sisu ja ajaloolise väärtuse, ilma et see põhjendamatult kahjustaks isiku õigusi.** Nimede ja muude otseselt tuvastavate andmete eemaldamine või asendamine hoiab ära olukorra, kus minevikus kajastatud isik või tema järeltulijad satuksid aastaid hiljem põhjendamatult stigmatiseeriva või eraelu kahjustava teabe korduva avaldamise tõttu uude negatiivsesse valgusesse. See on kooskõlas eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse põhimõtetega, mille järgi peab teabe töötlemine olema proportsionaalne, eesmärgipärane ja ajas piiratud. **Samuti vähendab pseudonüümimine riski, et arhiivimaterjale kasutatakse isiku profiilide loomiseks või pahatahtlikel eesmärkidel.** Nii saab isikuid kaitsta digitaalse varju tekke eest.

43. Nime asendamine tähemärkide või initsiaalidega ja fotode eemaldamine on proportsionaalne abinõu, mis ei kustuta ajalugu, vaid vähendab ebaõiglast mõju inimese elule. Nime ja foto eemaldamine artiklist jätab alles sündmuse kirjelduse, säilitades avalikkuse õiguse teada, kuid piirab vananenud info ülemäärast levikut konkreetse isiku suunal. See on kooskõlas õigusega olla unustatud ja inimväärikuse kaitsega. Seetõttu on praeguses olukorras isikuandmete kustutamine või vähemalt nende anonüümimine vajalik, et vältida isiku maine ja õiguste jätkuvat kahjustamist digikeskkonnas. Tegemist on meetmega, mis on ühtaegu tõhus isiku õiguste kaitsel ning kõige vähem piirav ajakirjandusvabaduse suhtes.

Deindekseerimine artiklite kättesaadavuse vahendina

44. Omapoolses ettepanekus tõi andmetöötleja välja deindekseerimise, mis muudaks artiklid otsingumootoritele kättesaamatuks ja tagaks meedia õiguste parima tasakaalu ja oleks ajakirjandusvabadust kõige vähem riivav meede. AKI edastas andmetöötleja ettepaneku

kaebajale. Kaebaja ei nõustunud pakutava meetmega, pidades seda vähetõhusaks ja ebasobivaks.

45. AKI nõustub kaebajaga ja leiab, et antud juhul ei ole see meede proportsionaalne riive intensiivsusega. Tänapäeval, kus inimeste tausta hinnatakse valdavalt internetiotsingute kaudu, jäävad ka deindekseeritud, kuid piiranguteta kättesaadavad artiklid kaebaja nime järgi leitavaks, kuigi avalik huvi konkreetse isiku vastu on ajas taandunud. Kui artikli ja selles käsitletava isiku või sündmuse vastu puudub avalik huvi, ei pruugi deindekseerimine iseenesest olla piisav meede isiku eraelu kaitseks. Kuigi deindekseerimine võib vähendada andmete leitavust otsingumootorite kaudu, ei kõrvalda see artikli kättesaadavust ega selle võimalikku kahjulikku mõju isiku mainele ja õigustele. Eriti olukorras, kus artikkel on vananenud, ei oma enam aktuaalset väärtust ega teeni ühiskondlikku huvi, võib olla õigustatud selle sisu anonüümimine.

46. Euroopa Inimõiguste Kohtu ja Euroopa Kohtu praktika kinnitab[18], et isikuandmete kaitse nõuab juhtumipõhist lähenemist ning eraelu puutumatuse tagamiseks tuleb rakendada tõhusaid ja proportsionaalseid meetmeid, mis võivad vajadusel ulatuda kaugemale deindekseerimisest. EIK rõhutas, et kui meediaväljaande digitöötlusarhiividest deindekseeritakse artikli osad või see tervikuna, ei pruugi see tagada eraelu kaitset, sest artikkel jääb endiselt leitavaks muude otsingumeetodite kaudu (nt temaatiline, ajapõhine või geograafiline otsing).[19]

47. Pakutud meetmest deindekseerimine küll vähendaks artiklite kättesaadavust, kuid ei kõrvaldaks artiklite pikaajalist negatiivset mõju kaebaja eraelule. Deindekseerimine (otsingutulemustes nähtavuse piiramine) ei ole samaväärne isikuandmete kustutamisega. Nähtavuse piiramine on üksnes ligipääsu raskendamine, mitte andmetöötluse vähendamine. Deindekseerimise korral jäävad andmed siiski artiklitesse alles, mistõttu on nad teatavate otsingute tulemina siiski leitavad potentsiaalsetele tööandjatele. Samuti ei vähenda deindekseerimine võimalikke tulevikus tekkida võivaid kahjusid kaebaja lastele, nt ülikoolidesse või ärilistesse tehingutesse astumisel, misläbi võivad ülemäärase kahjustamise probleemkohad uuesti tõusetuda.

48. Eeltoodust tulenevalt on AKI seisukohal, et antud asjas ei ole artiklite deindekseerimine piisav meede kaebaja eraelu kaitseks.

Kokkuvõte

49. Arvestades kaebuses toodud asjaolusid, kohtupraktikat ning meedia selgitusi leiab AKI, et AS Õhtuleht Kirjastus meediaväljaandes avaldatud artiklites kaebaja nime ja foto jätkuv avaldamine kahjustab antud juhul kaebajat ülemäära, sest avaldatud asjaolude ja sündmuste (mh kaebajate isikuandmete) osas on avaliku huvi ulatus ajas vähenenud võrreldes artikli avaldamise hetkega.

    Artiklites kaebaja nime ja foto avaldamine ja nende piiranguteta kättesaadavaks jätmine rikub kaebaja eraelu puutumatust, põhjustab ülemäärast kahju isiku igapäevaelule /…/ning jäädes nö virtuaalseks karistusregistriks. Teema käsitlus jääb pseudonüümimise korral alles, kuna see säilitab sündmuse sisulise kirjelduse ja avalikkuse õiguse teada, vähendades samal ajal ajas vananenud teabe ebaproportsionaalset mõju konkreetse isiku õigustele.

50. Eelnevast tulenevalt leiab AKI, et ajakirjanduslikul eesmärgil vaidlusalustes artiklites kaebaja isikuandmete avalikustamiseks ei ole täidetud kõik IKS §-ga 4 ettenähtud avaldamise eeldused avaliku huvi puudumise ja kaebaja õiguste ülemäärase kahjustamise tõttu. Juhul, kui isikuandmete töötlemine rikub kaebaja õigusi ülemäära, on isikuandmete töötlemine lubamatu.

---

[18] *Axel Springer AG vs. Saksamaa*; *Von Hannover vs. Saksamaa (nr 2); Küchl vs. Austria*; *Von Hannover vs. Saksamaa (nr 3); Print Zeitungsverlag GmbH vs. Austria*; *Ristamäki ja Korvola vs. Soome; Hurbain vs Belgia.*
[19] *Hurbain vs Belgia* p 79, 161 jj.

51. Vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 58 lõike 2 punktile c ja g on AKI-l õigus anda korraldus rahuldada andmesubjekti isikuandmete kustutamise taotlused vaidlusalustes artiklites. Käesoleva ettekirjutusega teeb AKI korralduse rahuldada andmesubjekti taotluse kaebaja isikuandmete sh nime ja fotode eemaldamine ettekirjutuses välja toodud artiklites, eemaldades või asendades nime pseudonüümi või tähemärgiga.

(allkirjastatud digitaalselt)

Kaire Jürgenstein
jurist
peadirektori volitusel